

Η πανήγυρη της Ουκρανοφώνου Ενορίας της Αγίας Σκέπης της Θεοτόκου στο Boussoit του Βελγίου

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου](#)

Η ουκρανόφωνη Ενορία της [Αγίας Σκέπης](#) της Θεοτόκου στο Boussoit του [Βελγίου](#) τέλεσε την πανήγυρή της το Σάββατο 11 Οκτωβρίου 2025, σε ατμόσφαιρα που ήταν ταυτόχρονα επίσημη και ζεστή.

Στην Θεία Λειτουργία προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βελγίου και Έξαρχος Κάτω Χωρών και Λουξεμβούργου κ. Αθηναγόρας. Συλλειτουργήσαν και συμμετείχαν και ιερείς και διάκονοι και από άλλες ενορίες. Τα λειτουργικά κείμενα έψαλλαν με ευλάβεια αρκετοί χορωδοί της πολωνόφωνης Ενορίας στο Anderlecht,

δείχνοντας έτσι την αδελφική τους αλληλεγγύη προς την ουκρανική κοινότητα.

Η εορτή πραγματοποιήθηκε στον μικρό ναό που ανακαινίστηκε πρόσφατα εκ βάθρων. Το κτίριο αυτό, που παρέμεινε για πολύ καιρό εγκαταλελειμμένο, βρήκε πάλι ζωή και μετατράπηκε σε ένα δυναμικό πνευματικό κέντρο για τους πολυάριθμους Ουκρανούς ορθοδόξους πιστούς της περιοχής. Ο ιερέας Μάρκος Tsubera, ο οποίος πρόσφατα χειροτονήθηκε από τον Σεβασμιώτατο, ασχολείται με ζήλο με το ποιμαντικό έργο, προσπαθώντας να συγκεντρώσει πάλι τους πιστούς, να τους συνοδεύσει και να αναζωογονήσει την ενοριακή ζωή.

Λίγη ιστορία

Οι ρίζες της ενορίας ανάγονται στα δύσκολα μεταπολεμικά χρόνια. Κατά τη διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου (1939-1945), εκατοντάδες χιλιάδες νέοι Ουκρανοί οδηγήθηκαν σε καταναγκαστική εργασία στην Γερμανία, μεταξύ άλλων εκατομμυρίων προερχόμενων από όλη την Ευρώπη. Στο τέλος του πολέμου, πολλοί αρνήθηκαν να επιστρέψουν στην πατρίδα τους, η οποία βρισκόταν υπό την κατοχή της Σοβιετικής Ένωσης. Οι Βέλγοι βιομήχανοι εκμεταλλεύτηκαν αυτήν την κατάσταση και προσέλαβαν μέρος αυτών των εργατών. Έτσι, μεταξύ 1946 και 1947, περίπου είκοσι χιλιάδες Ουκρανοί έφτασαν στο Βέλγιο, όπου απασχολήθηκαν κυρίως στα ορυχεία.

Χάρη στην υποστήριξη των διοικήσεων των ορυχείων, ιδρύθηκε το 1948 η Ενορία της Αγίας Σκέπης της Θεοτόκου υπό τον Πρωτοπρεσβύτερο Ivan Bachinsky. Αυτή η κοινότητα ανήκε στην Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία της Διασποράς, η οποία σήμερα υπάγεται στην Δικαιοδοσία του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Στο Boussoit, μεταξύ Mons και Péronnes-lez-Binche, το Ενοριακό Συμβούλιο αγόρασε ένα κτίριο που προοριζόταν να χρησιμεύσει τόσο ως ναός όσο και ως αίθουσα συγκεντρώσεων. Το παρεκκλήσιο εγκαινιάστηκε τον Οκτώβριο του 1965.

Μετά τον θάνατο του πατρός Bachinsky το 1972, τον διαδέχθηκε ο Πρωτοπρεσβύτερος Boris Chainiewsky, και το 1982 ο πατήρ Ioan Derewianka, ο οποίος το 1991 χειροτονήθηκε επίσκοπος και το 1995 έγινε Επίσκοπος Παρνασσού, ενταγμένος στο Οικουμενικό Πατριαρχείο. Για πολλές δεκαετίες, στον μικρό αυτό ναό έγιναν πολλές βαπτίσεις, γάμοι και λειτουργίες: τρεις γενεές Ουκρανών πιστών βρήκαν εκεί το πνευματικό τους σπίτι.

Μια αναγέννηση για μια νέα εποχή

Το 2019, όταν η κοινότητα αυτή βρισκόταν στο χείλος της εξαφάνισης, η Ενορία ανατέθηκε —κατόπιν συμβουλής του Επισκόπου Παρνασσού Ιωάννου— στον

Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Βελγίου κ. Αθηναγόρα. Κανείς δεν μπορούσε τότε να φανταστεί ότι, λίγα χρόνια αργότερα, ο πόλεμος στην Ουκρανία θα ωθούσε χιλιάδες πρόσφυγες να εγκατασταθούν στο Βέλγιο.

Χάρη στην γενναιοδωρία εθελοντών και ευεργετών, ο μικρός ναός ανακαινίστηκε προσεκτικά και προσαρμόστηκε στις σημερινές ανάγκες. Στον όροφο διαμορφώθηκε ένα μικρό διαμέρισμα, ώστε να μπορεί να ζει εκεί ένας ιερέας με την οικογένειά του — σημάδι της συνέχειας και της εγγύτητας με τους πιστούς.

Η πανήγυρη του 2025 σηματοδοτεί έτσι μία νέα αρχή. Η ενορία του Boussoit γίνεται και πάλι ένας ζωντανός τόπος προσευχής, συνάντησης και ελπίδας για την ουκρανική ορθόδοξη κοινότητα στο Βέλγιο.

«Η Μητέρα του Θεού προστατεύει τα παιδιά της πάντα και παντού», δήλωσε ο Σεβασμιώτατος στο τέλος της Θείας Λειτουργίας. «Είθε αυτός ο ναός να παραμείνει ένας οίκος πίστης και παρηγορίας για όλους όσοι έρχονται εδώ για να προσευχηθούν».

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

